

Klincz, Daj nam

I znów ten sam zmęczony wzrok,
W oczach strach i gniew;
Każdy dzień, każdy rok
Wciąż oddala nasz brzeg.
Lecz głośno nikt nie powie nic,
Szkoda już nawet słów -
- Został z nich ledwie pył
I ten żal - jak mur...
Spadają łzy z każdego dnia,
Biegną sny pod wiatr,
Tylko czas prawdę zna,
Nieprzekupny od lat.
A kiedy już nie starcza sił;
Chce się iść gdzieś stąd,
Chce się żyć, sobą być,
Wyrwać z nas to zło.
Daj nam wiarę;
Daj nam siłę;
I słowa ulecz z ran -
- Daj nam, daj nam!
I znów ten sam zmęczony wzrok... etc.
Daj, daj nam wiarę;
Daj, daj nam siłę;
I słowa ulecz z ran -
- Daj nam, daj nam!
A kiedy już nie starcza sił... etc.